

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/75/2021
Identifikačné číslo spisu:	2108010681
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2108010681.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. J., pre trestný čin subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 5 T 33/2008, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 2. apríla 2015, sp. zn. 6 To 64/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Tr. por. dovolanie obvineného P. J. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10. apríla 2014, sp. zn. 5 T 33/2008, uznal obvineného P. J. (ďalej len „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného v bode 1/ z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, v bode 2/ z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, a v bode 3/ a 4/ z pokračujúceho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. účinného od 1. januára 2006, sčasti dokonaný, sčasti (v bode 3/) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006, na skutkovom základe uvedenom v rozsudku. Za to mu súd prvého stupňa v bodoch 1/ a 2/ podľa § 250b ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 uložil úhrnný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 zrušil výrok o treste týkajúci sa obvineného, uvedený vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. marca 2007, sp. zn. 6 T 174/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 19. februára 2013, sp. zn. 5 To 57/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Za skutky v bodoch 3/ a 4/ obvinenému súd prvého stupňa podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvineného zaviazal na náhradu škody vo výške 6 638,78 Eur poškodenému Ing. J. X..

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 2. apríla 2015, sp. zn. 6 To 64/2014, odvolania obvineného a jeho manželky V. J. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu Mgr. Miroslava Tokarčíka dovolanie vo svoj prospech z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a aby uznesenie krajského súdu spolu s rozsudkom okresného súdu zrušil a vec prikázal znova prerokovať a rozhodnúť.

Dovolanie bolo v zmysle § 376 Tr. por. zaslané na vyjadrenie ostatným stranám konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava, ktorá vo svojom podaní doručenom okresnému súdu 23. júla 2021 navrhla dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. bez preskúmania veci odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na podklade podaného dovolania primárne skúmal, či boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Tr. por. a dospel k záveru, že dovolanie nespĺňa podmienku podľa § 370 ods. 1 Tr. por., preto je potrebné ho ako oneskorene podané odmietnuť.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. por. ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Pri posudzovaní včasnosti podania mimoriadneho opravného prostriedku dovolací súd vychádzal zo zákonom stanovenej lehoty, ktorá je v prípade podania dovolania v prospech obvineného trojročná, pričom sa počíta od doručenia rozhodnutia obvinenému, prípadne jeho obhajcovi či inej oprávnenej osobe (§ 370 ods. 1 Tr. por.). V predmetnej veci je z obsahu spisového materiálu zrejmé, že dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu z 2. apríla 2015, sp. zn. 6 To 64/2014, bolo obvinenému doručované na adresu, ktorú sám na tieto účely uvádzal (naposledy v podaní doručenom krajskému súdu 19. marca 2015, č. l. 1321) a na ktorú sa mu v priebehu konania zásielky úspešne doručovali (naposledy predvolanie na verejné zasadnutie na deň 2. apríla 2015, č. l. 1318 rub). K zmene došlo po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorého uznesenie, neskôr napadnuté dovolateľom, sa obvinenému nepodarilo doručiť riadne, ale až prostredníctvom fikcie doručenia, keď sa zásielka s uznesením vrátila okresnému súdu s poznámkou pošty, že táto nebola prevzatá v odbernej lehote (č. l. 1411). Zásielka bola doručovaná obvinenému do vlastných rúk s tým, že po neúspešnom pokuse o doručenie uskutočnenom dňa 26. júna 2015 bola doručovaná opakovane dňa 29. júna 2015, rovnako neúspešne, preto bola v rovnaký deň uložená na pošte. Keďže v odbernej lehote nebola obvineným prevzatá, vrátila sa okresnému súdu. Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky podľa § 66 ods. 3 Tr. por. a súčasne nešlo o výnimky vymedzené v tomto ustanovení (veta za bodkočiarkou), zásielku bolo potrebné považovať za doručení obvinenému na tretí pracovný deň od jej uloženia na pošte, t. j. 2. júla 2015.

Obvinený v odvolacom konaní obhajcu nemal, preto neprípadovalo do úvahy posunutie lehoty v zmysle § 370 ods. 1 veta za bodkočiarkou Tr. por. Od dátumu 2. júla 2015 sa potom odvíjala trojročná lehota na podanie dovolania, ktorá pri zohľadnení pravidla uvedeného v § 63 ods. 4 Tr. por. dovolateľovi uplynula dňom 2. júla 2018, ktorý deň bol pracovný, preto nedošlo ani k posunutiu lehoty podľa § 63 ods. 5 Tr. por. na najbližší budúci pracovný deň. Lehota uplynula bez toho, aby bol mimoriadny opravný prostriedok podaný. Obvinený podal dovolanie na poštu 20. apríla 2020, prostredníctvom obhajcu bolo dovolanie podané elektronicky až dňa 24. júna 2021, teda v oboch prípadoch po zákonom stanovenej trojročnej lehote.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd dovolanie obvineného bez meritórneho preskúmania veci na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. a) Tr. por. odmietol, pretože bolo podané oneskorene.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.